

Köszöntjük az édesanyákat

Az anyaság a legszebb dolog, amit egy nő élete során átélhet. Semmihez sem hasonlítható, mert olyan mélyről jövő érzések szabadulnak fel, amikor világra hoz egy vagy több gyermeket, amivel talán önmaga sem volt addig tisztában. Élete attól a pillanattól kezdve gyökeresen megváltozik. A gyermeke mindenek előtt. Egyszerre akar birtokolni és végtelen szabadságot adni, fenyíteni és vigasztalni, kényeztetni és józanul nevelni. A legönzetlenebb szeretet, amit egy anya érez a gyermeke iránt.

Van egy nap, amikor az anyáké a főszerep. Amikor mindenki gyermekké lesz, virágot szorongatva a kezében áll, és nem találja a szavakat. Vagy azért, mert még kicsi, és nem tudja mit is kell ilyenkor mondani, vagy azért, mert már felnőtt, és annyi szó nincs is, amivel kifejezhetné hálóját. Nem is várnak Ők semmit, egy mosoly, egy simogatás, egy apró figyelmesség, elég nekik. Mi most egy kedves kis verssel köszöntjük az édesanyákat.

Az édesanya

Nincsen a gyermeknek
Olyan erős vára,
Mint mikor az anyja
öt karjaiba zárja.
Nincsen őrjöbb angyal
Az édesanyánál,

Éberebb csillag sincs
A szeme sugaránál.
Nincs is annyi áldás,
Amennyi sok lenne,
A mennyit az anya
Meg ne érdemelne.

Nagy Ferenc

Bemutatkozik a TURMIX táncsoport

Kis falunkban nincs is talán olyan rendezvény, ahol ne szerepelnének táncos lábú fiataljaink. Szinte minden korosztály képviselteti magát a csoportban, 6-tól 18 éves korig. Színes ruhák, pattogó, ritmusos zene, fürge kezek, lábak és már kész is a produkció. Azért azt tudjuk, hogy ez nem ilyen egyszerű, sok - sok munka, kitartó gyakorlás és egy jó vezető nélkül ez nem valósulhatna meg. Messzire kell vissza mennünk az időben, majdnem húsz évet, ha részletesen meg akarjuk ismerni a táncsoport eddigi történetét. Három nevet kell itt megemlíteni, kettőt a múltból, egyet pedig a jelenből. Dediczné Varga Szilvia volt, aki megálmodta, megvalósította és hosszú éveken keresztül nagy odaadással és türelemmel taníttatta a gyermekeket. Először őt kérdeztem meséljen kicsit azokról az időkről.

Mikor alakult és mi készítetett arra, hogy létrehozz a táncsoportot? 1992-ben alakult a táncsoportunk. Az, hogy megalakult a csoport, egy véletlen beszélgetésen múlt. A buszon néhány lánnyal társalogtam arról, hogy én tanultam táncolni és akkor is egy táncsoport tagja voltam. Mivel ők is szerettek táncolni, megkértek, hogy nem tanítanám-e őket. Én szívesen vállaltam. Néptáncsal indítottunk, de későbbi repertoárunkban szerepelt más táncos műfaj is.

Az akrobatikus elemeken keresztül, a majoretteken át, a keringőig szinte minden fellelhető egyes előadásokon. Gondolom a névválasztás sem véletlen, hiszen a Turmix a sokszínűség tükrözi. Te is így látod? A névválasztás is a vegyes műfajnak köszönhető. Sokat gondolkoztam, hogy mi legyen a nevünk, s mivel a turmixokban is több dolgot keverünk össze, így döntöttem e mellett a név mellett.

A koreográfia minden esetben a te ötleted volt? A főiskolán én többféle táncot tanultam, és ott kaptunk alap ötleteket, de a táncoktatóknak mindig szük-

ségük van a kreativitásukra, mert az egy arany szabály, hogy egymás munkái nem másolhatók.

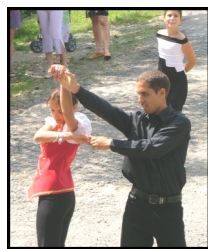
Melyik volt az a fellépésed, ha még emlékszel rá, amelyik számodra a legemlékezetesebb és miért?

Miskolcon volt egy táncos fesztivál, amelyen mi is részt vettünk. Olyan táncsoportokkal léptünk fel, akik heti 6-8 órában tanulták azt a táncot amelynek műfaját képviselték, s minimum 100 gyerek közül válogatták ki őket. Nálunk mindenki fellépett, aki rendszeresen járt a próbákra. Kicsik nagyok együtt, hogy meglegyen a létszám ahhoz, hogy nevezhessünk.

De az akkor fellépő lányok ott is megállták a helyüket. Fontosak voltak számunkra a Turmix estek is, ahol a tánc mellett még jelenetekkel is szórakoztattuk a nézőket. Szívesen szerepeltünk a saját, és a szomszéd falvak rendezvényein is.

Most mennyire játszik fontos szerepet életedben a táncoktatás? A mai napig megmaradtam a táncoktatás mellett, de már csak a munkahelyemen tanítok

Szilvia, Elek Juditnak adta át a staféta botot. Az ő vezetése alatt is sok szép sikert értek el fiataljaink. Őt is kifaggattam egy kicsit, mert megítélésem szerint neki sem volt könnyű dolga.

Pillanatképek a Turmix táncsoport előadásai-ból

Te táncoltál is a csoportban, nem volt furcsa, hogy most már egy egészen más szerep vár rád? Amikor átvettem a táncsoport vezetését, nem gondoltam, hogy ez ennyire nagy feladat lesz. Azaz egy - két óra, amit a próbán töltöttem, úgy gondoltam, hogy egy kis kapcsolódásnak is megfelel, de rá kellett jönnöm, hogy ez több annál. Nem volt elég a próbákra feljárni ahhoz, hogy közönség elé kerülő, formális előadást láthassunk, bizony otthon is sok időt kellett vele tölteni. A megfelelő zeneszám kiválasztása után, a ritmusra sokat kellett gyakorolni, hogy az átadhatóvá váljon. Természetesen furcsa volt, hogy már nem tanulom, hanem tanítom.

Mennyire volt nehéz az első időszak, sikerült összefogni a csapatot?

Az első időszak mindig nehéz, itt sem volt könnyű. Ismertem a csoportot, tudtam, hogy kikkel fogok együtt „dolgozni”, és nem gondoltam, hogy bármi nehézségem is lesz, de már az első óra után kérdések záporoztak a fejemben. A csapatot elég nehéz volt összefogni, nem azért mert nem akarták, csak mindenkinek más volt az igénye, az elvárása. Sok kompromisszumot kötöttünk, biztosan nekik is nehéz volt, úgy, ahogy nekem is. **Jöttek vagy elmentek többen?**

Lehet azt mondani, hogy egymást váltották a tagok. Akik elmentek, azok valójában el sem kezdték már velem a táncpróbákat. Új jelentkezők voltak, a létszám így maradt, sőt az elején egy csoporttal szerettem volna folytatni, de kettő lett belőle, ami természetesen nem baj, sőt örültünk mindig az új tagoknak.

A fellépő ruhákat közösen terveztétek, vagy voltak, akiket ezzel megbíztál?

Általában az első ruhaterveket mindig a nővéremmel találtuk ki, természetesen az csak papíron maradt olyannak, mert ahány helyre vittem, annyiszor átalakult a tervünk. A lányoknak jó ízlésük volt/van, mindig szívesen kikérdeztem a véleményüket, így ők is beleszóltak, ami olyan szempontból is jó volt, hogy így magukénak tekinthették, szívesebben felvették. Persze olyan is volt, hogy a varrónőnél átalakult a terv, mert nem mindig tűnt az olyan egyszerűnek, ahogy mi elképzeltük. **Végül is miért döntöttél úgy, hogy befejezed?**

2008-ban befejeztem a középiskolai, szakmai tanulmányaimat, ami azt jelentette, hogy azon a nyáron már sikerült is munkába állnom. E mellett nem jelentett volna terhet a táncoktatás, de felvételt nyertem a felsőoktatásba. Levelező tagozaton tanulok jelenleg is, munka mellett és ez elég megterhelő. Nem tudtam így folytatni a tanítást, ami szerintem érthető, hiszen ahogy mondtam az elején, nem egy-két órát vesz el a heteimből, hanem többet, délutánokat, és ez már nem fért bele. Nagyon sajnáltam, szerettem csinálni, sokat segítettek a lányok, a szülők, tanultam tőlük, ahogy remélem ők is tőlem. Így aztán Martinának adtam át a csoport vezetését, tudom, hogy neki sem könnyű, de őt találtam a legalkalmasabbnak, hogy tovább folytassa. Ő tudja, hogy számíthat rám.

Egy kis múltidézés után térjünk vissza a jelenbe. A har-

madik meghatározó személy, Mezey Martina, aki szintén sokat fájadozik azon, hogy a továbbiakban is büszkélkedhessünk táncosainkkal, és emeljék rendezvényeink hangulatát, színvonalát. Jelenleg ő tanítja és vezeti a Turmix táncsoportot.

Milyen érzés ilyen fiatalon oktatni?

Nem könnyű, ezért sokat gondolkodtam rajta, hogy vállalom-e. Eleinte nehéz volt összeegyeztetni az amúgy sem kevés elfoglaltsággal. Tudtam, ha nem vállalom, akkor végleg megszűnik a táncsoport. Közel egy éves vagyok a legnagyobbakkal, de még a régi „nagy csapat” tagjaként a legtöbb tapasztalattal én rendelkezem. A többiek elfogadtak. A próbák szüneteiben sokat játszunk, de beszélgetünk is. Vezetőként egészen más-hogy látom a dolgokat, mint amikor csak táncoltam, de jó érzés ez is.

Most hány tagja van a csoportnak?

A táncsoport három korosztályra tagozódott. A legkisebbek, a MINIK. Ők az óvodások és az első és második osztályosok. (Dedics Regina, Fialkovics Bettina, Lőrincz Kinga, Tóth Dorina, Zoltai István) Őket követik a KICSIK. Ők alsó tagozatos iskolások. (Dedics Bettina, Hericz Levente, Miklós Marcellina, Sándor Boglárka, Sági Veronika, Sulyok Boglárka) A felső tagozatosak a NAGYOK. (Abrahám Róbert, Balogh Tünde, Egri Barbara, Tóth Fruzsina, Tóth Richárd, Ujlaki Alexandra, Varga Klaudia, Zoltai Evelin)

Egy táncsoport fenntartása bizony nem kevés energiát és pénzt igényel. Kik patronálnak benneteket? Gondolok itt önkormányzatra, alapítványra, vállalkozókra.

Az önkormányzat patronál bennünket. Én nem kérek tiszteletdíjat a csoport vezetéséért, inkább a ruhákra, botokra kérek támogatást a képviselőktől. Polgármester úr és a képviselő-testület mindig támogatja kérésünket. Ruhák varratására, kiegészítőkre kaptunk 30.000 forintot. Két éve egy 20.000 forint értékű CD lejátszót vehettünk. Minden fellépéskor kapunk egy kis édességet, üdítőt.

Mik a terveitek a jövőt illetően?

Az idén szeretnénk befejezni a gesztenyésbe tervezett szabadtéri kis színpadunkat. Turmix estét szervezünk, melynek bevételét most is, mint minden évben ruhák varratására fordítjuk. Szeretnénk vásárolni újabb botokat és csizmákat is.

Neked a zene is fontos szerepet játszik az életedben. Melyik iránt érzel elhivatottságot?

Már kiskorom óta zongoratanár szeretnék lenni. Jelenleg a miskolci Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolába járok, de orgonálok is a dédestapolcsányi központú református zeneiskolában. Már elsős korom óta táncolok, tehát legalább olyan régen kezdtem, mint a zongorázást. A zenélés és a táncolás jól kiegészítik egymást, így mind a kettőt teljes odaadással művelem. Remélem, a többi zeneiskolással együtt koncertet is szervezhetek, és Alacskán hagyományt teremthetünk a komolyzenének is.

Legközelebb mikor és hol láthatunk benneteket?

Május 8-án, a X. borversenyen lépünk fel, majd május 22-én adunk rövid műsort egy Alacskán megrendezésre kerülő konferencia megnyitásként. Nyáron jönnek a falunapok, Turmix-est, majd a szüreti felvonulás, idősök estje és a mindenki karácsonya.

Szabó Julianna

Óvodánk hírei

Kastélykerti Tagóvodánk 2009. nyarán pályázati úton 4,5 millió forint összegű támogatást nyert, melyet az önkormányzat több mint 500.000 forinttal egészített ki, hogy a tervezett beruházás létrejöhesse. Megtörtént a gyermekmosdók teljes felújítása, a többi helyiség víz-szerelvényeinek cseréje, a fűtés és a világítás korszerűsítése, és az ablakok, ajtók cseréje. Örülünk, hogy a 20 éves óvoda épülete jelentősen megújult.

Óvodánk Meserét Alapítványa 2009. szeptemberében egy 550.000 forint értékű udvari fajtákkal lepte meg a gyermekeket. A kéttornyú mászó fallal, hintával rendelkező játék szakszerű elhelyezéséhez sok segítséget nyújtott Ujlaki Lajos lakótársunk, amit ezúton is nagyon köszönünk. Itt köszönjük meg azoknak is a támogatását, akik adójuk 1 %-át felajánlották az alapítvány részére, ennek köszönhetően a többi udvari játék is felújításra kerül a tavasszal.

Büszkék vagyunk rá, hogy ősszel óvodás gyermekeink egy regionális rajzversenyen, és egy fotópályázaton is első helyezést értek el. Ajándékunk, sok-sok rajzeszköz, társasjáték, és egyéb játékeszköz volt az óvoda részére.

Köszönjük Rákosi József lakótársunknak, hogy ugráló várát térítésmentesen az óvodás-iskolás gyermekek rendelkezésére bocsátotta a tavalyi évben 2 alkalommal, és idén is számíthatunk segítségére.

Szeretnénk megköszönni két támogatóknak Kacsur Józsefnek és Kacsur Zoltánnak, hogy faanyagot adományoztak óvodánknak, kerti bútorokhoz. Elkészítésükhöz segítséget is nyújtanak, így kerti padokat, asztalokat, szemeteseket készítenek udvarunkra.

Tájékoztatjuk a falu lakosságát, hogy óvodánkban 2010. május 3-án 15.45 órától tartjuk az anyák napi ünnepélyünket, és 2010. május 28-án 15.45 órakor rendezzük meg a ballagással egybekötött évvárónkat, melyre minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Oroszné Kovács Zsóka

(képek a 4. oldalon)

Június elején, a tanév végéhez közeledvén ünnepeľjűk a pedagógusokat. Kőszőntjűk telepűlűsűnk ővőnőit, tanárait és kűlőn szeretettel iskolánk és ővodánk nevelőit!

„Az oktatás nem arról szől, hogy megtűtűnk egy csőbrőt, hanem hogy meggyűjtűnk egy tűzet.”
(William Butler Yeats)

A Meserét Alapítványtól kapott kerti játék

A felűjított mosdó

Az Alacscai Hír k mindenki . Akinek vannak gondolatai, meglátásai, bizonyos dolgokról, mi szívesen vesszűk. Névvel, vagy amennyiben, senkire nincsen sértő hatással, n v nélkűl is megjelentesjűk az  js g oldalán. Egy régi, feledésbe merűlt hagyományt szeretnénk ezzel feleleveníteni. Az alább leírt kőszőntőt, ill. megemlékezést is egy személyazonosságát felfedni nem akaró olvas nkt l kaptuk. Mivel aktuális, kedves, szép gondolatok, ezért olvassák szeretettel.

Anyák napja

 gy teli vagyunk néha apró, maró okkal, mint szűnyoggal a susogó fűzes. S talán sokszor megb ntjűk őket, de még többször megb njűk ezt. Elvégre a l tűk a bizonyos g arra, hogy ha le-lezűg is az élet habzó tengerén a l t hideg s f rja, a halál, az élet szent okokból  lni akar. S ahányszor  lűk embert terem, dacolnak a halállal. L v n ily mód ember-termő ékességek, koccintsunk  rtűk pohárt.
 ljjenek az  desany k!

Anyának lenni szép, mert  letad st jelent:  r m és v gs g de bánat is, mert mit m hűk gyűm lcsk nt terem, eltűnik egyszer, ”mint erdőben a vadnyom”, s  lűk helyett az anyaföld  l be visszahull. Az ellentétek összeférnek, bánat és öröm rokon, mert megoszlik, mint az egy élet, az egy igazság maga is. S mert életet adván a halál ellen  lnek, embertermő ékességek.
 ljjenek az  desany k!

Gondolatok a Költészet Napja alkalmából

József Attila 1905  prilis 11- n szűletett. Szűlet s napja 1964-t l a Költészet Napja is egyben A k lt k , a szavakba  ltz tt emberek .

Alkalmom arra, hogy egy XX. századi k lt nk szűlet s napján eltűnődj n az ember azon:

Mi a költészet egyáltalán? Milyen ember a költő?
Miért íródnak a versek?  s miért olvassuk őket egyáltalán?

„A költészet megoldási kísérlet az ember számára .Az t, ami nem sikerűlt a valóságban, a kultúrában vagy a természetben, azt a költészet oldja meg, avatja valósággá...”

A költő azaz ember, aki nem akar egyedűl maradni, nem akar belenyugodni a l tszatterberi kapcsolatokba. Csak akkor  r, ha valamihez tartoz nak érzi magát.”

Eddig az idézet a Brassói Lapok 1936-os évfolyamának jűlius 5. számából a József Attilával készített interjű sz vegeb l. Költészet és varázslat összetartoznak valamiképp még akkor is, ha a kor, amelyben  lűnk nem kedvez nekik.

Magyarors gban a költészetnek mindig aránytalanul, mondhatnánk, rendellenes módon jutott nagy szerep a történelmi tartalmak kimondásában, annak végiggondolásában, aminek lényegi kifejezési formája a filozófia, a politikai és a tudományos gondolkodás.

A költészet nem a vers szavaiban fejezodik ki, hanem a vers által megfogalmazott emberi léthelyzetben Nyugodtan mondhatjuk teht ; minden igazi vers megvilágosodás, f lism r s, egy léthelyzet nyelvi jelekkel való láttatása.

A vers szépen, sz bben  lni segít. Talán .Ha van ig nyűnk r  egyáltalán.

MK

**Május utolsó vasárnapja a gyermekeké.
Az önfeledt játék, a szórakozás a nevetés
és minden, ami a gyermekkorral együtt
jár, jellemzi ezt a napot.**

„A legtöbb, amit gyerekeinknek adhatunk: gyökerek és szárnyak.”

(Goethe)

Rövid hírek, információk

Akik rendszeresen látogatják könyvtárunkat biztosan észrevették, két új bútorral bővült berendezésünk. A II. Rákóczi Ferenc Megyei Könyvtár, valamint a Miskolci Kistérség közreműködésével, ill. azok jóvoltából egy folyóirattartót, és egy zárható polcos szekrényt kaptunk. Március hónapban 100000Ft értékben rendelhettem könyveket. Megpróbáltam mindenki ízlését és igényét figyelembe venni. A gyermekeknek mesekönyveket, egy-két DVD-t, a tiniknek ifjúsági regényeket, a felnőtteknek sikertörténeteket, a főzéssel és sütéssel kapcsolatos kiadványokat válogattam. Van egy két nagyon szép ismeretterjesztő, és sporttal foglalkozó album is. A keret sajnos határokat szabott, de remélem ebben az évben még lesz alkalmam legalább ennyi értékben vásárolnom.

*

Kézműves foglalkozásokat is szoktunk rendezni. Ez évben az elsőt a II. Rákóczi Ferenc Megyei Könyvtár gyermek könyvtárosa tartotta február hónapban „Busó maszk készítés” címmel. Igazán nagy sikere volt, ezért a gyermek nap környékén újból ellátogatnak hozzánk. Az iskolában, óvodában valamint a hirdető táblákon elhelyezett plakátokon fogunk mindenkit értesíteni. A kisebb gyerekek szülőkkel is jöhetnek.

*

Történt egy felajánlás is, amit ezúttal szeretnénk megköszönni Nagy Gábornak, aki egy szkennert (képolvasót) ajándékozott a könyvtárnak. Ha valaki régi vagy friss képet szeretne feltenni a számítógépére, vagy egyszerűen csak albumba rendezni CD-n, keressen meg, szívesen segítünk, itt a könyvtárban ezt meg tudjuk csinálni.

*

A Helytörténeti Gyűjtemény, ami a könyvtár feletti toronyrészben található, előzetes bejelentés után bármikor látogatható. Továbbra is várjuk felajánlásait. Ha már nem tudja hova tenni, modernebbre vágyik, vagy egyszerűen csak kiállítási tárgyat akar belőle csinálni, mi bármilyen szívesen elfogadunk. Őrizzük meg régmúlt idők tárgyi emlékét, mert minden ilyen dolog egy darab történelem.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani özv. Gál Lajos-nak, aki kettő darab képet adományozott a Gyűjteménynek.

Özv. Töltszéki Gyulánétól hat darab különböző ruhákba öltöztetett, ember nagyságú babát kaptunk. Neki is köszönjük felajánlását és munkáját.

Figyelem!

Szeretnénk felhívni a lakosság figyelmét, hogy a buszmegálló mellé kihelyezett szemégyűjtőbe, nagyobb odafigyeléssel dobjanak bármit, ugyanis a közelmúltban az Ady út végén található, majdnem teljesen leégett. Talán csak nagy igyekezetében nem oltotta el valaki a cigaretta végét, és nem szándékosan történt, legalább is mi próbáljuk ezt feltételezni. A továbbiakban arra kérnénk mindenkit, hogy a hasonló esetek elkerülése végett körültekintőbbek legyenek, mert egy apró, égve maradt cigaretta vég is tetemes kárt tud okozni.

A képek a tavalyi borversenyen készültek

(folyt. a 6. oldalon)

Borversenyek

Alacsán 1999-ben rendezték az első borversenyt, az értelmi szerző az Edelényi Kertbarátkör elnöke Slezsák Imre bácsi volt. Szerencsére Dr. Simon László polgármester úr fogékony volt a javaslatára, így a dokumentumok biztosítására, valamint a zsűrizésre is az Edelényieket, Slezsák Imrét és Vlozár Lajos kertész-mérnököt kértük fel. A két tapasztalt szakember állandóan bátorított bennünket: „Őcsém Edelényben már öt éve csinálják!”, A bátorításhoz mindig hozzáfűzték az ideológiát – amit mi is tudtunk – hogy Alacska régi bortermő hely, a Miklósváriak kedvenc faluja, nyári pihenőhelye. A barátság oly szorosra sikeredett, hogy Slezsák Imre bácsi még két borverseny zsűrizését vállalta, sőt a Helytörténeti Gyűjtemény felavatásakor Alacska és Edelény szoros kapcsolatáról, történelméről tartott lenyűgöző beszédet. Sajnos, Dr. Simon László halálát követően, 2001-ben már nem került megszervezésre a borverseny az akkori polgármester Cinke Csaba nem tartotta fontosnak, mondván: Minek az?!

2002-ben – 1 év kihagyás után – ismételten meghirdetésre került a bormustra, az eredmény, a részvételi kedv igazolta a rendezvény létjogosultságát. Az is bizakodásra adott okot, hogy sokan mellénk álltak, kivették részüket a szervező munkában és a lebonyolításban. Ezúton is szeretném megköszönni a segítséget a képviselő társaknak, az intézmények dolgozóinak, az Ügyes kezek szakkörnek, a Turmix táncsoportnak. A zsűri összetétele is évről-évre változott, sokan szívesen vállalták ezen feladatot – mondhatnánk megtiszteltetést - mint pl. Szepsi István borász Mádról, Bihari Richárd tiszteletes és borász szintén Mádról, Markó László sajószentpéteri borász, Drahos Imre falugazdász, Nagy Zoltán lakótársunk és Reményi Zsolt akasztói borász. Minden verseny más és más volt, van aki minden évben versenyzett, van aki egy - két évet kihagyott mert borát „csak” ezüst vagy bronz elismeréssel jutalmazták.

És végre elérkezett az idő, hogy tervezhetjük a X. jubileumi borversenyt. Teveink és reményeink szerint ez kicsit más lesz mint a többi, szeretnénk emlékezetessé tenni 2010. május 8-át. Neves, híres vendégeket várunk, Pammer István urat az Európai Borlovagrend Magyarországi Konzulját és kíséretét, valamint Szepsi István és Sike Tamás neves borászokat a zsűribe.

Tisztelt bortermelő és borral foglalkozó lakótársak, gazdák! Kérem Önöket, hogy a X. jubileumi borverseny méltó megrendezéséhez járuljanak hozzá, nevezzenek boraikkal, szerezzünk vendégeinknek és az érdeklődőknek egy felejthetetlen napot.

*Ujlaki Béla
polgármester*

Alacscai pincék

„Nóta van a magyar borban”

„Magyarország többek között szíves vendéglátásáról, jó hangulatáról ismert. Ehhez jelentősen hozzájárulnak borai, amelyek étkezésekhez vagy akár önállóan fogyasztva, élvezetet jelentenek, és jó kedvre is derítenek. Úgy mondja a magyar ember, hogy „nóta van a magyar borban”. Ahhoz, hogy jó boraink az étkezéseknek hozzáillő kiegészítői, a jókedvnek kellemes forrásai legyenek, hasznos megismerni az egyes borfajtákat. Ehhez nyújt segítséget a borverseny.

Borbírálat

A bor elsősorban élvezeti cikk, és ezért minőségének elbírálásában az érzékszervi (organoleptikus, szenzorikus) vizsgálatok a legfontosabbak. Kizárólag érzékszervi vizsgálattal állapítható meg pl. a bor illata és zamatanyagainak intenzitása, finomsága és harmóniája. A fizikai, kémiai és mikrobiológiai eredmények figyelembe vételével érzékszervi vizsgálattal határozhatjuk meg a bor kereskedelmi és fogyasztási értékét is.

A borbírálat célja

A borbírálat célja többféle lehet. Ilyen tájékozódás a készlet vagy készletek minősége és állapota fejlettsége tekintetében. Ez a gyakorló borászok szinte állandó feladatának tekinthető. Dönteni kell a borok kezeléséről és meg kell győződni arról, hogy az alkalmazott műveletek sikeresek

voltak-e? Ízléssel, bírálattal kell nyomon követni a borok fejlődését, és meg kell állapítani, hogy azok fejlődnek-e, elérték-e fejlődésük tetőpontját, hanyatlásuktól kell tartani vagy hanyatlóban vannak. Célszerű összeállításokat kell végezni. A házasítás kitűnő eszköz a minőség szolgálatában. Próbákat készítenek, azokat elbírálják és döntenek az összeállításról. Sokféle bor bírálata zajlik a versenyeken. Ekkor a borok minősítése, rangsorolása történik, szakmai és a fogyasztói szempontok figyelembe vételével. Végül hangsúlyozni kell az ellenőrzés jelentőségét. A bor kényes cikk, nem mellőzhető a rendszeres és szigorú ellenőrzés. A bírálat szükségessége tehát a gyakorlat számos területén felmerül. Érthető hát a törekvés, hogy mindig az előírásoknak megfelelően, hozzáértő

résztevőkkel és kifogástalan körülmények között menjen végbe.

A borbírálat módszerei

Az orgenoleptikus vizsgálatoknál általában az ún. differencia-módszereket alkalmazzák, ami azt jelenti, hogy több tulajdonság között kell a különbséget meghatározni. A leggyakrabban alkalmazott differencia-módszereket a hárompoharas, a rangsorolás és a pontozásos zárt, valamint az osztályozásos nyílt bírálati módszerek.

Pontozásos módszerek

A borbírálatok a legtöbb esetben pontozásos rendszerűek. A különböző szintű hivatalos borversenyeken mindenkor pontozással értékelik a bormintákat. Az adható maximális pontszámtól-illetve a pontszám jutalmazó vagy büntető jellegétől – függően több pontozásos rendszert különböztetünk meg (20 pontos jutalmazó, 100 pontos büntető, Vedel-féle hibapontozásos módszer). Ezek közül Magyarországon csak a 20 pontos jutalmazó és a Vedel-féle hibapontos módszer ismert és elterjedt.”

(részlet : dr. Farkas Attila írásából)

90 éve történt

Egy nemzet történelmében vannak olyan események, pillanatok, amelyek örökre meghatározzák annak jelenét és jövőjét. Nem csak a dicsőséges forradalmakra, csatákra kell emlékeznünk, hanem olyan napokra is, amikre bizony nem vagyunk büszkéek. Ezek is hozzánk tartoznak és nem szabad elfelejtenünk. Sokan, sokféleképpen ítélik meg a Trianonban történeteket. Békeszerződésként véste bele magát a történelembe, de nevezük inkább diktátumnak. A nagy és győztes hatalmak akkor sem, és a későbbiekben sem adták meg a választás lehetőségét Magyarországnak és az akkori kormánynak. Miért kellett így történnie? Mivel érdemeltük ezt ki? Valóban ekkora árat követelt tőlünk a sors? 90 év távlatból talán már kár ezen tépelődni. Megtörtént és ez visszafordíthatatlan. Marad az emlékezés és az örök tanulság, amit az egyik legnagyobb magyar ember, a „haza bölcse” fogalmazott meg.

„ Amit erő és hatalom elvesz, azt idő és szerencse ismét visszahozhatja, de amiről a nemzet, félve a szenvedésektől, önmaga lemond, annak visszaszerzése mindig nehéz és mindig kétséges.”

(Deák Ferenc)

Trianon, egy nemzet tragédiája

Az 1867-es osztrák–magyar kiegyezés után a csak „régi jó békeidőkként” emlegetett közel fél évszázados korszak köszöntött az országra. Élveztük és elviseltük az egy birodalomhoz való tartozás előnyét és hátrányát. Amikor 1914-ben eldőlt az a végzetes lövés, amely kioltotta Ferenc Ferdinánd trónörökös életét, Magyarország akarva és akaratlanul is belekeveredett a nagy hatalmak világméretűvé duzzadt háborújába. Négy év öldöklés után Ausztria – Magyarország elvesztették a háborút és a legyőzöttek sorsában Magyarországnak is osztoznia kellett. Ami 1920. június 4-én történt Trianonban, a világtörténelem legnagyobb szégyene, igazságtalansága és kegyetlensége, a magyar nemzet gyásznapja.

Az I. világháborúban győztes antant nagyhatalmak vezetői (Nagy –Britannia, Olaszország, Franciaország) és az akkori magyar kormány (Simonyi-Szedam Sándor) két tagjának aláírásával örökre megpecsételődött Magyarország sorsa. Az ország területének és lakosságának több mint kétharmadát elvesztette. Önálló ország lett ugyan, de ki volt szolgáltatva a nagyhatalmak akaratának. A győztesek a nyugalom biztosítására törekedtek, Magyarországgal nem sokat törődtek. A régi szövetségesekre sem számíthatott, hiszen azok erejüket veszítve nem jelentettek külpolitikai támaszt. Amikor az agresszív diktátor, Hitler hatalomra került, látszólag az volt a kérdés, hogy vissza a régi szövetségeshez, vagy bekerülni a másik hatalmi táborba. Az akkori magyar konzervatív politika, nem mert szembeállni a német agresszióval, így kerültünk a még elsónél is szörnyűbb második világháborúba, és megint a vesztes oldalán. Minden remény elveszett Trianon igazságtalanságának orvoslására. A német befolyást 1945 után a szovjet akarat váltotta fel. Akár akartuk, akár nem, országunk megint a rossz oldalra került. Ebből sem rafinériával, sem pedig az 1956-ban véresen levert forradalommal nem tudott kikerülni, ahhoz az egyik nagyhatalomnak meg kellett buknia

Szabó Julianna

Emlékezés

(1945-2000)

Dr. Simon László tíz évvel ezelőtt halt meg. Ki is volt Ő valójában? Erre talán Simon István tudja leginkább a választ. Idézzünk most az Alacskai Hírnök 2000. júniusi különszámából, amelyben testvére így méltatta életét és munkásságát.

„ Ember volt, segítőkész, jó humorú, barátságos, békés gondolkodású, jó apa, férj és nagyapa. Szerette a természetet, hiszen Alacskán mindent a természet vesz körül, a kastélyt, az iskolát, a házakat, az embereket és ez kitörölhetetlen nyomokat hagyott életében. Tanár volt, vérbeli tanár, amit talán édesapjától tanult és látott, de az egyetemen barát is volt kollégáinak, akinek szívből, emberségből és jó humorából egy életre való útravalót adott szakmai tudásán túl. Több könyvet, publikációt készített, hazai és külföldi előadásokat tartott, 7 szabadalom tulajdonosa. 1997-ben a Henry Ford Európai Természeti és Kulturális Örökségért Alapítvány díját nyerte el Nagy Gábor képviselővel közösen. Munkája mellett – a csaknem szülőfalujának nevezhető Alacska községben – 1991-től haláláig tiszteletdíjas polgármesterként dolgozott a falu szépítésén, problémái megoldásán.”

Családsegítő Szolgálatról

„A kötelék, mely igaz családot összefűzi, nem a vér, hanem az egymás élete iránti tisztelet s a benne lelt öröm.”
(Richard Bach)

A család a társadalmi élet alappillére, a gyermek itt sajátítja el a magatartáskultúra szabályait, az elvárt viselkedésformákat, egymás tiszteletét. A családban van a lehetséges megismerni önmagát és környezetét.

Évről évre egyre több család kerül válságba. Legtöbb esetben, a gazdasági válság, pénzhiány következtében, a családokban egyre nagyobb problémák lépnek fel, nem megfelelően működnek. A működési zavarokkal küzdő, problémáikat önerőből megoldani képtelen családoknak szükségük van segítségre.

A családsegítő szolgálat ilyen esetekben próbál segítséget nyújtani, de csak abban az esetben tud, ha **a kliens kéri, elfogadja, és együttműködik a segítővel.**

Intézményen belül nyújtott szolgáltatás

A szakmai munka egyik része az intézményen belül folyik. Ügyfelfogadási időben állunk a kliens rendelkezésére. Ez elsősorban az ügyintézéseket, tanácsadásokat, adománykövetítést, családi és lelki problémák kezelését jelenti.

Intézményen kívüli segítségnyújtás

Ez a tevékenység a kliens lakásán, illetve a szükségleteiknek megfelelően más intézményben folyik. A családlátogatások segítségével fejtjük ki gondozási tevékenységünk jelentős részét

Rendelkezésre állok minden olyan esetben, amikor az emberek bizalmukkal megtisztelnak, és lehetőségem van a segítségnyújtásra. A szolgáltatás mindenki számára önkéntes és ingyenes.

Hétfőn, szerdán és minden 3. 5. pénteken tartózkodom a településen. Ügyfelfogadás hétfőn 8-12 óráig, szerdán 11-15 óráig, 3. és 5. pénteken 8-10 óráig van, a munkaidő többi részében családlátogatásokat és az adminisztrációs teendőimet végzem. Igyekeztem úgy alakítani a fogadóórákat, hogy mindenki számára elérhető legyen a szolgáltatás.

A fentiekől eltérő időpontokban, munkaidőben, a 20/959-7728-as telefonszámon lehet elérni.

Nagyon fontosnak tartom a munkám során **a megelőzést.** Mindent megtenni annak érdekében, hogy az egyének, családok ne kerüljenek válságba, ne a saját bőrükön tapasztalják a válságot előidéző veszélyeket.

Meggyőződésem, hogy a problémák gyökere abban keresendő, hogy a felnőttek, és általuk a gyermekek is nem hasznosan töltik szabadidejüket. Különböző foglalkozások szervezésével a szabadidő hasznos eltöltéséhez próbáltam segítséget nyújtani az esetek nagy részében a gyermekeknek, de volt olyan program, amikor az egész család, esetleg a nagyszülő részére is.

2009-ben volt Lakossági Fórum a településbiztonságról, húsvéti, gyermeknap, őszi, karácsonyi játszóház, színházlátogatás, nyári napközis tábor a gyermekjóléti szolgálattal, bábelőadások, barlangtúra, „Édesszájú” foglalkozások, Mikulás meglepetés.

2010-ben is szeretném a hagyományokat folytatni és lehetőség szerint új rendezvényekkel kiegészíteni, a szabadidő hasznos eltöltéséhez segítséget nyújtani.

Már ebben az évben is volt a településen húsvéti játszóház

és bábelőadás az iskolásoknak és óvodásoknak. Ezen kívül Húsvéti BABA-MAMA összejövetelre vártam a település 3 év alatti gyermekeit anyukájukkal együtt, ahol húsvéti hangulatban mondókáztunk, játszottunk a résztvevő picikkel és anyukákkal.

A Baba-Mama foglalkozások minden hónap 2 hétfőjén lesznek fél 10-től a Családsegítő Szolgálat helyiségében. Legközelebb május 10-én várom a kicsiket, azokat is, akik, előző alkalommal nem tudtak itt lenni.

Szülővel való egyeztetés után vállalom tanulási nehézségekkel küzdő tanulók **korrepetálását**, pótvizsgára való felkészítését azokon a napokon, amikor a településen tartózkodom.

Célom továbbra is olyan személyes gondoskodás biztosítása, mely elősegíti az egyének és családok működőképességének megőrzését, vagy annak helyreállítását, kapcsolatképességének javítását, azon emberi képességek fejlesztését, amelynek segítségével jobban meg tudják oldani a társadalomban való funkcionálásukat, problémáikat.

*Garadnainé Elek Gizella
családgondozó*

A fotók húsvéti játszóházban, a nyuszi bulin és a bábelőadáson készültek

Honlapunk megújult formában, sok-sok új képpel, információval várja a látogatókat. Aki rákattint a www.alacska.hu oldalra, látni fogja a különbséget. Polgármesteri köszöntő, videók, szebbnél szebb vendégkönyvi bejegyzések, amik valljuk be nagyon hízelgőek és jól esnek, olvassa azt bárki. Iskolánk, részletes bemutatása is az elmúlt hetekben került fel Mezey Emese jóvoltából, aki átadta nekünk az anyagot. Dér Tibor festőművész, aki Nagykanizsán él és alkot nagyon sok ismerősének és barátjának figyelmébe ajánlotta kis településünket. Sok szép videót készített, melyek visszadják otthonaink, tájaink, épületeink szépségét. Bátran kijelenthetjük, csak elismerő szavakkal méltatnak bennünket és festői fekvésű falunkat. Reméljük mindenkinek felkeltettük a kíváncsiságát és veszi a fáradságot, hogy erről személyesen is meggyőződjön. Nem kell mást tenni csak egy kattintással mindezt megnézni.